

Issue 11 | March

KAT

|monthly|

Bola som prínosom

interview by *Martina Rievajová*

Aj TY píš pre KARIS!

Rád píšeš? Alebo jednoducho sa o čokoľvek zaujímaš a chceš by si sa o to podeliť s verejnosťou? Kedykoľvek máš možnosť prispieť.

Napíš nám na mailovú adresu alebo jednoducho zastav Adriána Mišalu (II.B) alebo Kristiána Filipa (II.D)

Tak, aby nás to bavilo

Koľkokrát sa nám už stalo, že sme jednoducho museli robiť to, čo nás ani trochu nebaví – písať editoriál v prvom slnečnom dni, čítať knihu na literatúru vtedy, keď by sme už mohli spať, poprípade učiť sa na test aj vtedy, keď vieme, že nám to vôbec nepomôže.

Robiť to, čo nás nebaví, je veľmi ťažké a vyžaduje si to veľa trpezlivosti. Väčšina vecí sa však dá robiť tak, aby nás to bavilo a aby sme s nimi nepremárnili ani sekundu svojho drahocenného času. Editoriál teda píšem na terase plnej slnka, knihu si prečítam cestou vo vlaku v nedeľu a učím sa priebežne tak, aby som všetko vedel a rozumel tomu.

Je dôležité nenechať svoje povinnosti na poslednú chvíľu, pretože než sa nenadáme a čas na ne určený nám vyprší, pričom niektoré nesplnené úlohy môžu mať bolestivé následky do budúcnosti. A preto je potrebné, aby sme si našli čas a spôsob na splnenie aj tých nudnejších úloh ...

Adrián Mišala

KARIS staff

Pedagóg PhDr. Beáta Makovická **Šéfredaktor** Adrián Mišala **Zástupca** Kristián Filip **Korektor článkov** Matej Kohár **Grafici** Kristián Filip **Propagačný tím** Mária Sobčáková (**koordinátor**), Martina Rievajová, Ivana Geletková, Paulína Škradová, Petra Papánková, Petra Englerová, Natália Fačková, Peter Konyveš

Obálka: Daniela Hanusová, Kristián Filip

Karikatúra: Martin Miškolci

Čokoľvek nám môžeš napísať na:
karis.themagazine@gmail.com

7 pg.

Milan Hodža a čo o ňom vieme?

Adrián Mišala a Tomáš Winkler

Bilingválne gymnázium Milana Hodžu

vyhlasuje
pre študentov stredných škôl
pod záštitou predsedu vlády SR

8. ročník súťaže

HODŽOVA ESEJ 2012

„MLADOSŤ JE TAKÁ CHYBA, KTORÁ
SA KAŽDÝ DEŇ NAPRÁVA, LEBO
KAŽDÝM DŇOM SME O JEDEN DEŇ
STARŠÍ.“

Milan Hodža 1926

Úvaha o tom, ako sa mladosť dokáže konfrontovať so svetom. Je to problém každej mladej generácie, ktorá sa chce presadiť a uplatniť získané vedomosti v práci aj v spoločnosti.

Termín odovzdania prác: 15. máj 2012

Hodžova Esej 2012

8. ročník esejistickej súťaže s názvom Hodžova esej startuje ďalší ročník s témou: „Mladosť je taká chyba, ktorá sa každý deň napráva, lebo každým dňom sme o jeden deň starší.“ Túto myšlienku vyslovil Milan Hodža, na ktorého počesť sa každoročne uskutočňuje táto súťaž. Hodžovu esej, ako už býva zvykom, vyhlasuje Bilingválne gymnázium Milana Hodžu, no do súťaže sa zapájajú študenti z celého Slovenska. Rozsah eseje by mal byť minimálne 700 slov a nemal by prekročiť 1500 slov. Termín do odovzdania súťažných prác je 15. máj 2012 a esej môžete zaslať elektronicky na mailovú adresu esej@gbas.sk alebo aj poštou na adresu gymnázia. Pozornosť žiakov každoročne zaujme aj odmena za výherné miesta, ktorá je nasledovná: 1. miesto finančná odmena vo výške 500,-€, 2. miesto finančná odmena vo výške 300,-€ a 3. miesto finančná odmena vo výške 200,-€. Porota vyhodnotí výsledky eseji do 18. júna 2012, ktoré budú následne zverejnené na stránkach BGMH a Úradu vlády. Minulý rok sa súťaže Hodžova esej zúčastnilo 36 žiakov z 13 škôl. Naši študenti patria v tejto celoslovenskej súťaži k najúspešnejším. A nie je to zásluha domácej pôdy alebo spolupráce s učiteľom. Majú odvahu písať otvorene, originálne, siahnu po rôznych žánrových podobách textu, nezaprú v sebe schopnosť vedieť polemicky reagovať na rôzne aktuálne témy. Presvedčame sa o tom sami na vyhodnotení súťaže, kde sa čítajú víťazné práce. Tak neváhajte ani tento rok a dajte o svojich schopnostiach vedieť!

Foto: KPS

Finálny venček

Dňa 24. februára žiaci druhého ročníka predviedli svoje tanečné schopnosti na Finálnom venčeku v sále Gymnázia Viliama Pauliniho Tótha v Martine. Pretancovali sa cez štandardné a latinsko-americké tance, cez tanec s triednou pani učiteľkou, cez dámsku a pánsku volenku až do finále, kde sa ukázali tie najväčšie talenty. Zábava trvala až do skorého rána a všetci odišli ako unavení, šťastní a spoločensky vzdelanejší ľudia.

Deň učiteľov

Už v stredu, 29. marca sa na pôde školy uskutoční oslava k príležitosti Dňa učiteľov cez 6. vyučovaciu hodinu. Vyučovacie hodiny budú skrátené zo 45 minút na 40. Akcia je dlho pripravovaná Žiackou školskou radou pri BGMH.

Turnaj vo vybíjanej

Posledný februárový deň 29. 2. sa na škole uskutočnil turnaj vo vybíjanej. Vybíjaná nie je šport, ktorý sa na našej škole vykonáva, takže uskutočnenie takéhoto turnaju žiaci vrelo uvítali. Turnaj sa odohrával cez vyučovanie, cez 1. až 6. hodinu a dokopy sa zúčastnilo 6 tímov. Turnaj vám priniesla Žiacka školská rada pri BGMH a zodpovedný pedagóg Mgr. Zuzana Gombárska.

Lyžiarsky výcvik

Ako to býva zvykom, aj terajší druháci si prešli náročným športovým týždňom. Týždeň 27. februára až 2. marca strávili v mrazivej Jasnej, na Lyžiarskom a snowboardovom výcviku. Či už začínali ako úplní začiatočníci alebo ako dlhoroční pokročilí, všetci našli niečo v čom sa zdokonalili. Aj napriek pár úrazom týždeň prešiel závratnou rýchlosťou, ani pomaly nestihli vyzuť lyžiarky a už sedeli v autobuse späť domov, avšak s nezabudnuteľnými zážitkami a upevnenými vzťahmi.

KF

MAIN TOPIC

Events BGMH	
Hodžova esej.....	5pg
Event REGIO	
Prehľad udalostí.....	6pg
Main topic	
Milan Hodža a čo o ňom vieme?.....	7pg
Forum	
Je Sučany Alumni prínos pre školu?.....	10pg
BGMH udalosť	
HodžaFest 2012.....	12pg
Interview	
Petra Trubinská: Diktátor v sukni.....	14pg
Osobnosť školy	
Daniela Hanusová.....	17pg
Absolvents	
Marianna Jagerčíková.....	18pg
Priestor pre kluby	
stĺpček.....	21pg

KLUB

Fotéma: KPS Fototéma.....	23pg
Umenie na škole: Neskoro.....	26pg

LIFESTYLE

Yema: Photoshop.....	30pg
Sport: Roland Kelčík.....	32pg
Book: Viem, čo si myslíš.....	34pg
Movies: Novinky.....	36pg
Retálka radi: Olivový olej a jeho zázračné účinky..	37pg
Jubny Sinek: S diablom bez diabla.....	38pg

VÝSTAVA

Maľba dovnútra

- Mona Bok
- Jana Čipka
- Ľubo Hudič
- Jan Čapčík
- Ľubica Kozubá
- Mária Mirošová
- Miroslava Páľová
- Nádejová
- Jana Orszová
- Jana Hysková Ovsáková
- Peter Sojka
- Peter Šuš
- Peter Ševčík

Maľba dovnútra

Výstava Maľba dovnútra prezentuje súčasnú maľbu z pohľadu 13 maliarov a maliarok. Diela sú obrazmi vnútorných problémov autorov. Odcudzenosť, samota, duch miesta, vzťah človeka k prostrediu, to sú témy, ktoré spájajú túto mladú generáciu výtvarníkov. Výstava sa uskutočňuje od 8. marca do 13. mája v priestoroch Malej výstavnej siene Turčianskej galérie v Martine od 10:00 do 17:00 hod. počas utorku až nedele každý týždeň.

VÝSTAVA

Pavol Sochán

Výstava na počesť 150. výročia narodenia (2012) a 70. výročia úmrtia (2011) významného slovenského fotografa, etnografa, maliara, publicistu, dramatika, spisovateľa, redaktora, vydavateľa a propagátora prírodného liečiteľstva Pavla Sochána. Dominantnú časť expozície budú tvoriť unikátne fotografie z konca 19. a prvých dvoch decénií 20. storočia. Výstava je predstavená v Slovenskom národnom múzeu v Martine a trvá do 30. apríla 2012.

FESTIVAL

FEBIO Fest 2012

Už 19. ročník Medzinárodnej prehliadky filmu, televízie a videa – FEBIOFEST 2012 sa uskutoční 11. až 16. apríla v kine Strojár v Martine. O pripravovanom podujatí a dôležitých informáciách, aktualitách o programe a filmoch nájdete na týchto stránkach www.asfk.sk/podujatia/febiofest onedlho aj na www.febiofest.sk/

MUZIKÁL

Ôsmy svetadiel

Nový Česko-Slovenský muzikál Ôsmy svetadiel sa odohráva v súčasnosti. Hudba najlegendárnejšej československej kapely všetkých čias umocňuje pútavé texty Borisa Filana a Petra Pavlaca pod režisérskou taktovkou Jána Ďurovčíka. V Prahe aj Bratislave sa predstavia známe i neznáme hviezdy československého muzikálového neba. Muzikál sa ocitne na pódiu DO Strojára 26. až 27. apríla o 19:00 hodine.

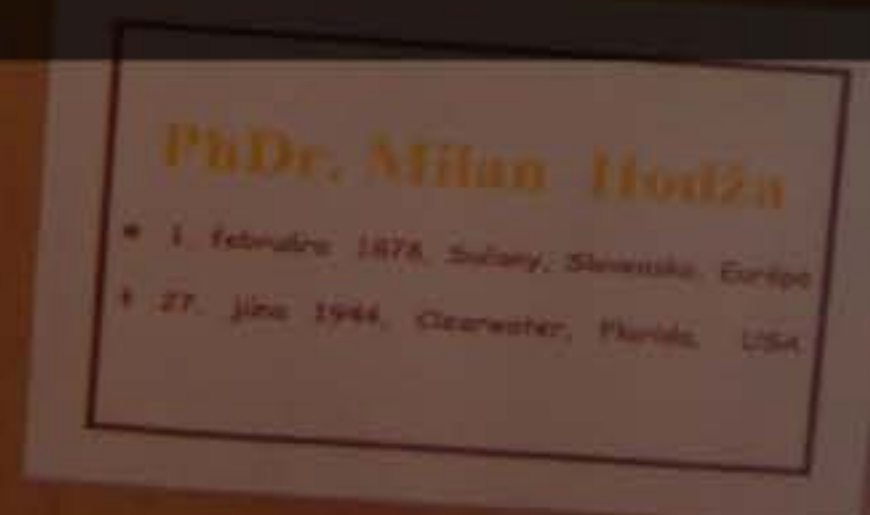
KF

Milan Hodža a čo o ňom vieme?

by **Adrián Mišala and Tomáš Winkler**

Denno denne sa stretávame s menom Milana Hodžu . Dôvod pre toto je prostý – naša škola nesie toto meno vo svojom názve. Spoločne sme sa pozreli na menej známu stránku našej školy a povedzme si úprimne, ani my sme väčšinu informácií nevedeli.

PhDr. Milan Hodža

- 1. februára 1878, Sulany, Slovensko, Európa
- 27. júna 1944, Clearwater, Florida, USA

Milan Hodža

Vizitka:

Meno: Milan Hodža

Dátum a miesto narodenia: 1.2.1878, Sučany

Povolanie: Politik, publicista a redaktor

Dátum a miesto úmrtia: 27.6.1944, Clearwater

„Slovensko v 20. storočí nemalo významnejšieho politika. Milan Hodža akoby svojím životom dokazoval, že politikom sa človek stáva, ale súčasne sa musí ako politik narodiť.“

Dušan Kováč, Historik

Popri politike sa venoval aj publicistike – bol redaktorom Slovenských listov, Slovenského denníka, Slovenského týždenníka a počas vojny aj redaktorom rakúskej tlačovej kancelárie vo Viedni. Na záver svojho života, v migrácii, napísal knihu Federácia v strednej Európe, v ktorej je vidieť jej predvídavosť a dôvtip.

V roku 1939 odišiel do Švajčiarska, kde sa liečil. O rok neskôr sa politicky angažoval vo Francúzsku. Nedorozumenie a nezhody s E. Benešom, ako aj jeho zdravotné problémy ho priviedli k rozhodnutiu odísť do Spojených štátov amerických. Jeho nečakanú smrť v júni roku 1944 na Floride ohlasovali mnohé svetové periodiká. Po smrti boli jeho telesné pozostatky prevezené do Chicaga, kde bol pochovaný na Českom národnom cintoríne. Jeho želanie na pochovanie jeho tela na Slovensku v rodnom Turci sa nakoniec naplnilo v júni roku 2002, presne 58 rokov od jeho smrti. V súčasnosti odpočíva na Národnom cintoríne v Martine spolu s jeho manželkou.

Milan Hodža bol prvý Slovák, ktorý bol skutočným európskym politikom. Jeho meno poznali a malo váhu vo Francúzsku, Veľkej Británii a v Spojených štátoch. Vyšiel s ucelenou koncepciou integrácie v stredoeurópskom priestore, stál pri zrode modernej politickej kultúry.

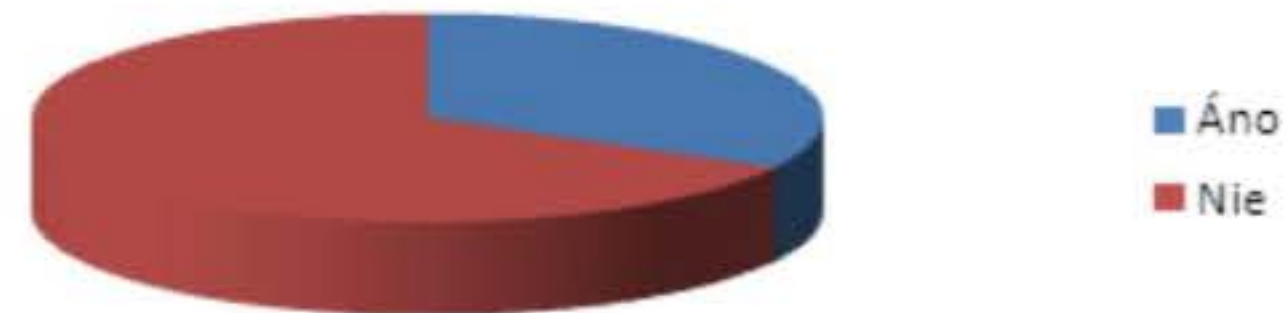
Milan Hodža sa v roku 1927 ako minister školstva zaslúžil o výstavbu budovy, v ktorej sídli dnes naša škola. Od 3.12.2002 nesie naše gymnázium vo svojom názve jeho meno. Súčasťou dní Milana Hodžu, ktoré sa organizujú už ôsmy rok, je aj celoslovenská literárna súťaž Hodžova eseje, ktorú vyhlasuje naša škola.

A ako dopadla anketa v našej škole?

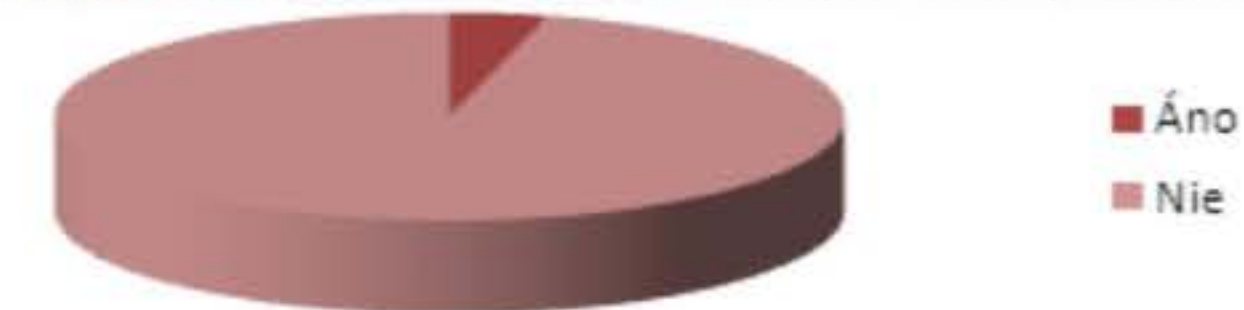
Podľa ankety väčšina žiakov našej školy doslova nemá potuchy, kto to je Milan Hodža. Anketa mala štyri otázky, ktoré si, samozrejme, vyžadujú trochu vedomostí a zúčastnilo sa jej presne 100 ľudí v škole a na internete. Správne odpovede na 3 otázky je možné nájsť v texte, popripade na fotografiách.

Otázka: Viete, prečo nesie naša škola v názve meno Milana Hodžu?

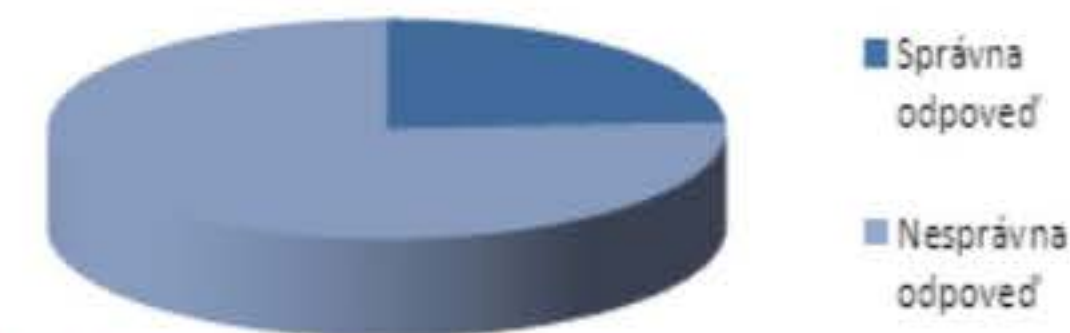
(Pre uznanie správnej odpovede bolo potrebné napísať dôvod)

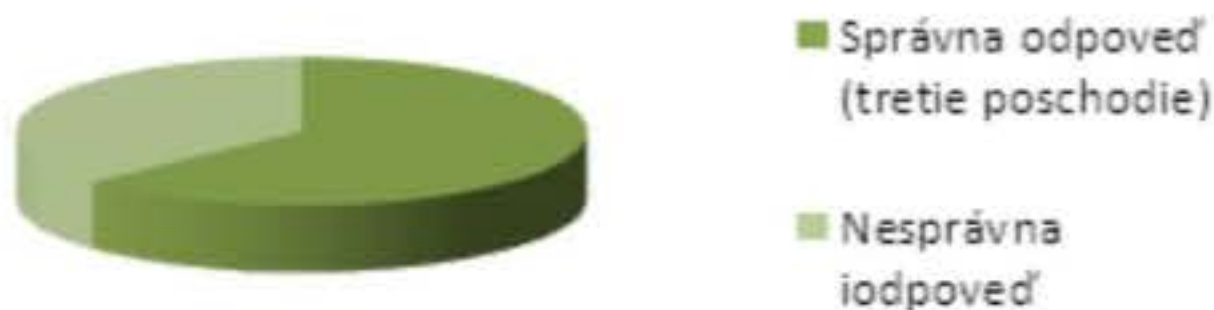
Otázka: Mohli sa v živote stretnúť Milan Hodža a Michal Miloslav Hodža?

Otázka: Čím bol známy strýko Milana Hodžu a o čo sa zaslúžil?

Otázka: Viete, kde môžete nájsť informácie o Milanovi Hodžovi v našej škole?

Zaujímavá odpoveď: „Bývalá nástenka na 1. poschodí, neviem kde zmizla, ale pani Makovická je určite plná entuziazmu a informácie o pánovi Hodžovi poskytne veľmi rada.“

Po prečítaní si výsledkov ankety môžete vidieť, že meno v názve našej školy je žiakom celkom cudzie a žiaci nemajú o ňom veľmi veľa vedomostí. Dúfame, že po prečítaní nášho článku sa vaše vedomosti o Milanovi Hodžovi aspoň o trochu rozšírili a nebudete mať problém odlíšiť ho od Michala Miloslava Hodžu.

Životný príbeh Milana Hodžu začal v roku 1878 v malebnej dedinke Sučany, kde sa narodil do uznávanej a vysoko postavenej rodiny evanjelického kňaza, Ondreja Hodžu. Strýkom malého Milana nebol nikto iný ako Michal Miloslav Hodža, predstaviteľ vrcholného obdobia slovenského národného obrozenia. Už v detstve bol veľmi šikovný, vďaka čomu neskôr vyštudoval niekoľko vysokých škôl nielen na Slovensku – napríklad v Kluži a Budapešti. Okrem týchto dvoch miest študoval aj v Šoproni, Sibiu a Banskej Bystrici. Ovládal osem jazykov, konkrétne maďarský, nemecký, anglický, francúzsky, rumunský, srbochorvátsky, ruský a poľský.

Vo svojej politickej kariére v Slovenskej ľudovej strane, ktorej bol spoluzakladateľom, sa venoval najmä agrárnej politike. Bol signatárom Deklarácie slovenského národa. Milan Hodža ako štátnik bol ministrom školstva, poľnohospodárstva, ministrom zahraničných vecí. V rokoch 1935-1938 bol predsedom vlády ČSR.

Je Sučany Alumni prínos pre školu?

by Kristián Filip and Petra Abrahámová

Toto je otázka, ktorou sme sa zaoberali posledné mesiace všetci. Či už priamo, alebo nepriamo, sme sa nad tým museli všetci aspoň na pár sekúnd zamyslieť. Tieto slová sa ocitli na plágatoch na minuloročný Speaker's corner, kedy táto téma nebola zďaleka tak aktuálna ako v súčasných dňoch. V nasledujúcom článku sa dočítate, prečo by ste sa mali aj vy stať členom Sučany Alumni a čo si o tomto združení myslia súčasní žiaci našej školy. A vieme vlastne, čo Sučany Alumni je?

Ako to začalo

Bol študent, jeden z prvých, ktorý odišiel a opustil Slovensko, rodnú zem a vydal sa v ústrety plneniu svojich snov a ambícií. Prišiel do krajiny, ktorá je úrovňovo ďaleko vzdialená od kvality štúdia na Slovensku.

Tom Jacko. Stretol mnoho študentov, prichádzajúcich z rôznych krajín sveta a videl, že

napriek tomu ako dávno opustili svoju strednú školu, stále jej pomáhajú. Veď čas strávený na strednej škole je ten najkrajší, ten, na ktorý budeme spomínať do konca života. Lebo mladí sme len raz.

Tu niekde v jeho hlave skrsla myšlienka inšpirovaná britským fungovaním školstva, priniesť Alumni aj do Sučian, medzi nás, súčasných študentov. Za pomoci Jakuba Malého to spolu dokázali a Sučany Alumni dnes skutočne existuje.

Keď bolo Sučany Alumni založené, bol to obrovský boom. Študentom sa otvorili obrovské brány do nového sveta, v ktorom už nebudú sami a je tu niekto, koho sa môžu opýtať, ako to vlastne funguje a čo ich vo veľkom svete čaká. Všetci sa zapájali, zoskupovali a využívali svoje príležitosti.

A ako je to dnes?

Podľa ankety sme zistili, že 66% z vás vie, čo Sučany Alumni je.

„Pomáha študentom vďaka sprostredkovaniu kontaktu na absolventov, ktorí by im mohli pomôcť. Taktiež vďaka besedám a debatám.“

Väčšina z nás vedela a vie, že na našej škole to prosté tak funguje, že absolventi sa aj po opustení školy združujú a často navštevujú našu školu.

A že sa môžem aj dnes stať členom Sučany Alumni aj keď nie som absolvent? No samozrejme, ale je treba zaplatiť členský poplatok. No mám pocit, že ľudia si

radšej kúpia krabičku cigariet, zaplatia cestu autobusom domov alebo rožky a tresku,

„Priblíženie sa modelu britskej školy.“

akoby mali platiť organizácii ako je Alumni. No nevedomujeme si, že výhody z toho čerpáme len MY a Alumni je tu HLAVNE pre nás.

Podľa ďalšieho výsledku ankety iba 30% z vás vie, ako vlastne táto organizácia funguje, čo zastrešuje a v čom všetkom sa angažuje

„Myslím, že je super, že máme niečo takéto na škole, besedy sú vždy zaujímavé a robí to dobré meno škole, pretože iba GBAS spomedzi všetkých stredných škôl na Slovensku má združenie absolventov.“

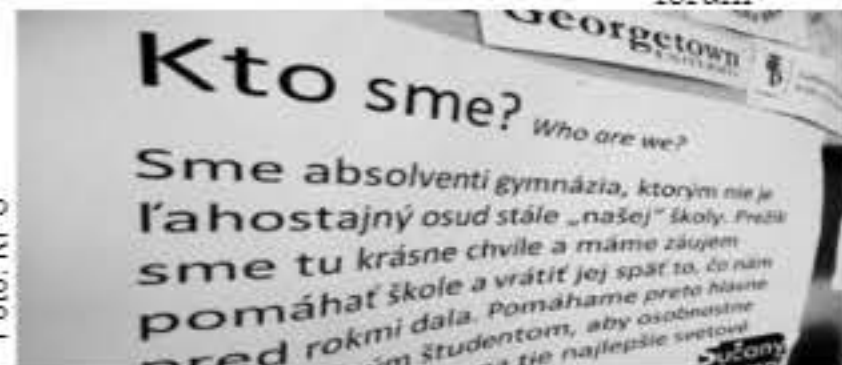
Alumni je organizácia, jediná svojho druhu na Slovensku. Združuje absolventov a aj súčasných žiakov školy, ktorým sprostredkúva rôzne besedy a súčasne aj celú databázu ex-študentov.

„Databáza Alumni študentov a možnosť jednoducho hocikoho kontaktovať za účelom získania informácií o vysokých školách.“

Máte svoju vysnívanú školu niekde v Británii? Fajn! Nie je nič ľahšie ako otvoriť túto databázu, najst' jedného z našich bývalých študentov, ktorý tu študoval alebo stále študuje a získať informácie z prvej ruky, či táto škola naozaj stojí za to.

Foto: KPS

Veď najväčšia obava nás študentov plyní práve zo správnej voľby našej budúcnosti.

Stojí tá škola za to? V poriadku. No ako správne vypísať prihlášku a ako mať istotu, že nás tam vezmú? Veď prihlášku na vysokú školu predsa vypisujeme len párkrát za život ak nie len raz a potrebujeme si urobiť najlepšie meno tam, kde chceme stráviť najbližšie roky svojho života. Ako na to vám znovu najlepšie povedia len ľudia, ktorí to majú za sebou a už sú TAM!

Ďalším z faktov je aj ten, že máte mesačný prístup ku Karisu zadarmo, keďže aj my sami sme podporovaní Alumni a existujeme len kvôli nim.

Alumni taktiež ponúka aj rôzne súťaže, kedy odmeňuje talentovaných študentov. Každému z nás sa lepšie pracuje s víziou či už finančnej alebo inej hmotnej odmeny. Vtedy sa človek najlepšie dokope k tomu urobiť niečo sám pre seba aj pre iných.

„Každá nová aktivita školy a jej žiakov ako aj absolventov je dôležitá, lebo nás posúva ďalej.“

No napriek tomu väčšina z nás nič nerobí, kašle na svoje výhody a potom sa len sťažuje, ako je všetko zlé a niečo nevyšlo. No dalo sa tomu predísť nemyslíte?

Podľa výsledkov ankety je jasné, že žiaci ešte stále berú Sučany Alumni ako obrovský prínos pre školu. No je smutné, že napriek tomu stále nevieme o jeho presných funkciách a o tom, čo nám ponúka. Možno treba len viac čítať nástenky a chopiť sa svojich šanci a príležitosti, ktoré nám naša škola ponúka. Preto priamo z vašich odpovedí v ankete vyberám jednu, s ktorou sa úplne stotožňujeme:

„Nikde, na žiadnej inej škole som nevidela, aby ex-študenti komunikovali v takejto miere so svojimi nasledovníkmi. Viac podpory, informácií, pomoci študentom sa študentom nedostane nikde inde. Sučany Alumni sa snažia podporiť talentovaných ľudí, ktorí možno na štúdium nemajú peniaze a nemajú bohatého tatinka, ktorý im to zaplatí alebo má dobré kontakty. Alumni pomáha škole robiť ju takú, akou je. Takou, kvôli ktorej som na túto školu išla.“

Výsledky ankety:

Počet opýtaných: 212

1.) Viete, čo je to Sučany Alumni a čo má za úlohu?

Áno 66 %

Nie 34 %

2.) Viete, ako funguje? (Kto ho riadi, čo robí, organizuje)

Áno 30 %

Nie 70 %

3.) Považujete Sučany Alumni ako prínos pre školu?

Áno 70 %

Nie 16 %

Nevie odpovedať 14 %

Ďakujeme učiteľom BGMH za spluprácu s anketou.

HodžaFest 2012

hodžafest

by Petra Abrahámová

Kedy? 3.máj 2012

Presne kedy? od 14:00-20:00

Kde? BGMH Sučany

HodžaFest na škole

HodžaFest v minulých rokoch veľmi trpel. Vyskytli sa problémy hlavne z pohľadu nezájmu ľudí zúčastniť sa. Organizátori museli čeliť mnohým debatám a úvahám plných pochybností, či nejaký HodžaFest ešte vôbec zorganizujú. Nakoniec je to tu! Vďaka ochote a vôli niektorých študentov, ktorým stále záleží na zachovaní tejto akcie s bohatou a dlhoročnou tradíciou, sa organizátori zišli a chcú nám opäť pripraviť nezabudnuteľný festival.

„Prečo to robíme? Nuž všetci chceme ponechať tradíciu a myslíme si, že by bola škoda, aby zanikol. Nemôžem hovoriť za ostatných, ale mojím cieľom je aj aby prváci a druháci, čiže budúcnosť našej školy, mali možnosť sa s ním

zoznámiť a možno sa už budúci rok rozhodnúť pomôcť a neskôr pokračovať v tendencii jeho organizovania.“

-Erika Mazúchová (organizátorka)

Pripravených je opäť mnoho workshopov. Tak isto sa môžeme pripraviť na zopár malých súťaží, pri ktorých sa každý dobre zabaví. Z hudobníkov sú pozvaní Jerguša Oravec a Maok-a. Diskusie budú prebiehať ako každý rok. Podľa organizátorov to bude jedna politická (tú si vyberú žiaci v ankete), jedna s nejakým zaujímavým cestovateľom a ráta sa aj s besedou so spisovateľom.

„Musíme narábať s veľmi krátkym časom, takže to nebude jednoduché všetko dokopy zosúladiť.“

Tak isto sa môžete tešiť na workshop Street Art ako aj workshopy zamerané na fotografovanie, výrobu papiera, etno workshop, guitar či dance workshop, tradičný Vifon. Už tradične chcú organizátori zorganizovať Imprologu, ktorá by bola zorganizovaná Drama klubom. Po vlaňajšom úspechu dostala pozvanie aj divadelná skupina Kontra. Lákadlom by mohol byť aj pripravovaný maratón seriálu Tom & Jerry, ktorý sa bude premietiť celú dobu. No a nakoniec môžem ešte spomenúť spoločnosť IHRISKO, ktorá sa zrejme zúčastní a sprostredkuje pre nás súťaž v hrani nejakej spoločenskej hry. Bude viesť aj workshop v predstavovaní rôznych zaujímavých hier a naučia nás aj ich pravidlám.

Slovo od organizátorky Eriky Mazuchovej:

„Máme dosť obmedzené podmienky, a to nie preto, že by vedenie nechcelo jeho uskutočnenie, ale skôr kvôli už spomínaným problémom. Bude teda prebiehať vo štvrtok, 3.mája zrejme od 2 poobede do 8 večer. Bohužiaľ podobne ako vlani, nemôžeme byť dlhšie, no napriek tomu máme pripravený bohatý program. V prvom rade už budúci týždeň prebehne na triednických hodinách anketa resp. prieskum, v ktorom chceme od ostatných zistiť, čo by na HF radi robili, videli a počuli a tak sa pokúsím ho spraviť ešte zaujímavejší, aj keď už to, čo máme teraz pripravené by ľudia mohlo prilákať. Neidem samozrejme prezrádzať všetky detaily, ale plánujeme vytvoriť nástenku podobnú tej z minulého roku, kde by sme postupne pridávali informácie a tak zabezpečili, aby mali žiaci prehľad. Jednou malou zmenou, ktorá súvisí s už spomínanou obmedzenosťou podmienok, ktorú máme, ale hlavne s našou iniciatívou urobiť niečo od žiakov žiakom, urobiť niečo o nás je, že popri už zvyčajných hosťoch a diskusiách či hudobnej stránke sa chceme ešte viac než po uplynulých rokoch sústrediť na to, čo táto škola skrýva. Chceme

využiť talenty a zaujímavosti, ktoré majú práve ľudia, medzi ktorými sa každodennepohybujeme a priniesť ich ostatným. Pripravených máme mnoho workshopov, a chceme zapojiť každý klub našej školy, aby si niečo pripravil resp. niečím prispel. Finančné prostriedky nie sú ani z ďaleka na takej výške ako po minulé roky, a tak by som rada ukázala, že keďže HF je festival o zábave, tvorivosti či umeleckosti, ktorá je ukrytá aj u nás, a tak sa môžeme navzájom podeliť. Okrem rôznych workshopov bude prebiehať niekoľko malých súťaží, pri ktorých sa každý dobre zabaví. Je to všetko v štádiu vybavovania, takže nechcem sľúbiť nič, čo by sa potom nesplnilo. Stretnutie sme mali včera a tak v priebehu budúceho týždňa bude bližšie známe, čo sa nám podarí a čo nie. Plánujeme ako hudobníkov pozvať Jerguša Oravca a Maok-a a v diskusiách to bude určite jedna politická (politika si vyberú sami žiaci v ankete), jedna s cestovateľom a ďalšia predpokladáme so spisovateľom. No a je dosť možné, že tu bude ešte jeden zaujímavý hosť, ktorý by bol však prekvapením a vôbec nie je isté, že bude zaradený. Musíme narábať s

veľmi krátkym časom, takže to nebude jednoduché všetko dokopy zosúladiť. Radi by sme znovu urobili exhibíciu spojenú s workshopom Street Art ako aj workshopy zamerané na fotografovanie, výrobu papiera, etno workshop, guitar či dance workshop, no a tradičný Vifon... už tradične chceme, aby zostala Improloga, ktorá by bola zorganizovaná Drama klubom a po vlaňajšom úspechu by sme radi pozvali aj Kontru. Lákadlom by mohol byť aj pripravovaný maratón seriálu Tom & Jerry, ktorý chceme premietiť celú dobu. No a nakoniec môžem ešte spomenúť spoločnosť IHRISKO, ktorá sa zrejme zúčastní a sprostredkuje pre nás dufajme súťaž v hrani nejakej spoločenskej hry, ako bude viesť aj workshop v predstavovaní rôznych zaujímavých hier a naučia nás aj ich pravidlám. Tento nápad skrsol v našich hlavách hlavne kvôli tomu, že sa zo školy pomaly ale isto vytratila tradícia hry Carcassone a tak ju chceme dostať späť. Veľmi dúfame, že o HF záujem a ľudia pochopia aj možno rozdiel, alebo menšie rozmery podujatia než v predošlé roky, no napriek tomu prídu a spoločne sa ozaj zabavíme.“

HodžaFest OUT

Slovo od organizátora Mareka Mikiča:

„Tento rok plánujeme Hodžafest ako jednodňové podujatie, ktoré by sa dalo nazvať multikultúrne. Multikultúrne preto, že bude obsahovať nielen hudobnú produkciu (ktorá sa bude niest' najmä v znamení mladých kapiel), ale (ako tomu už na našom festivale býva) návštevníci budú mať tiež možnosť sa zapojiť do rozmanitých workshopov (plánujeme napríklad grafitti workshop), diskutovať so zaujímavými ľuďmi na zaujímavé témy (chceme pozvať napríklad Antona Srholca, Pavla 'Hiraxa' Baričáka, Ing. Petra Staňka, Csc. alebo Juraja Kušnierika) a takisto sa zúčastniť pretekov amatérskych divadiel, ktoré boli súčasťou nášho festivalu od prvých ročníkov. Sme presvedčení, že náš festival má čo ponúknuť ako mladému človeku, tak aj mestu Martin a tiež Vám ako nášmu potencionálnemu sponzorovi.“

Foto: Internet

Čo bolo tvojou motiváciou, aby si sa stala predsedkyňou ŽŠR?

Mojou motiváciou bolo, že som vedela, že v tom čase sa o ňu nemal kto starať. Myslela som si, že sa na to celkom hodím, pretože ma bavilo tam pôsobiť aj rok predtým, tak som proste šla.

Už predsedáš druhý rok. Ako by si charakterizovala svoj prínos pre školu?

Myslím si, že ŽŠR bola, ako som ju dostala k rukám, veľmi zanedbávaná a viem, že veľa vecí sa nedoťahovalo do konca. Ja sama som mala na začiatku problém na to reagovať, lebo som v podstate nevedela, ako to tam fungovalo predtým, keďže som sa takmer nič nedozvedala od predchádzajúcich predsedov. Spolu s pánom Trnovcom sme museli ŽŠR vybudovať od začiatku. Preto si myslím, že môj prínos je, aby som ŽŠR posunula na vyššiu úroveň, na akej bola posledné dva alebo tri roky. Teda dúfam, že sa mi toto podarí a keď ju budem odovzdávať ďalej, budem môcť povedať, že som bola prínosom.

Sama seba by si charakterizovala ako zodpovednú a aktívnu predsedkyňu?

(úsmev) Myslím si, že veci, ktoré mám na starosti, dotiahnem aj do úspešného konca.

Podľa svedectiev členov ŽŠR si považovaná za ambicióznú a šikovnú, no napriek tomu málo motivovanú predsedkyňu, čo sa v praxi prejavovalo, že si si nabrala skutočne veľa povinností, no do úspešného konca sa ti ich nepodarilo doviest'. Co vieš povedať na margo týchto „obvinení“?

Je pravda, že sme tento rok riešili ten problém, že som takmer všetko robila sama, ale myslím, že problém sme úspešne odstránili. Bolo to tak preto, lebo ako som spomínala, zo začiatku som nemala dostatočné vedomosti, pokyny alebo posolstvo, teda

som musela riešiť všetko sama. To je dôvod, prečo som všetko robila sama. Ale myslím, že momentálne sa zapájajú do činnosti všetci členovia ŽŠR.

Ako problém členovia ŽŠR uviedli, že bolo potrebné ťa mnohokrát „naháňať“, aby sa uskutočnilo stretnutie a na dennom poriadku bolo aj neustále prekladanie dátumov.

Ak sa zasadnutie preložilo, tak to bolo z dôvodu, že som nebola prítomná v škole. Buď z dôvodu, že som bola chorá alebo do toho prišlo niečo vážne, ale inak boli zasadnutia na čas a ak neboli, tak to nebola vždy len moja vina. Je známe, že je veľký problém pre všetkých členov ŽŠR sa dohodnúť, lebo sú tam ľudia, ktorí majú poobede akcie a krúžky.

Chystáš sa kandidovať na post predsedkyne aj na budúci školský rok?

Ešte nie som rozhodnutá. Určite chcem byť členom ŽŠR a ak bude možné zladať to s mojimi všetkými povinnosťami, tak áno.

Po škole však často zaznieva otázka, čo vlastne ŽŠR robí? Kam siahajú vaše právomoci? S čím sa na vás môžeme obrátiť?

Každý študent má právo nahliadnuť do štatútu ŽŠR, teda myslím, že táto nevedomosť nie je len naša vina. Na tejto škole je veľmi vidno, že je tu obrovský pokles aktivity, a preto sa ľudia skoro vôbec nepýtajú na problémy, ale hneď kritizujú. A čo ŽŠR robí? ŽŠR zastrešuje všetky školské akcie. Teda všetky akcie cez študentskú spoločnosť, cez kluby. My sme, v podstate, najvyšší orgán a keby sme neodsúhlasili akúkoľvek akciu, tak sa tu nič nekoná. Každý rok vytvárame pracovný plán a podľa neho zastrešujeme Hodžafest, akcie študentskej spoločnosti (vyťahuje z kabelky finančný plán na rok 2012/2013), vianočnú poštu, vianočný beh po schodoch. A robíme aj nejaké menšie akcie, o ktorých zatiaľ nebudem hovoriť, lebo sú len v štádiu vývoja. V skratke všetky akcie našej školy. Všetko sa to dá nájsť v štatúte.

Spomenula si štatút ŽŠR. Kde sa k tomuto dokumentu môžeme dostať a nahliadnuť doň?

Štatút ŽŠR je momentálne u jedného študenta, ktorý ho prekladá, ale bude čoskoro uverejnený na stránke školy a bude tiež na nástenke na treťom poschodi.

Mohla by si, prosím ťa, charakterizovať čoskoro?

Slovenská verzia bude uverejnená už na budúci týždeň. Anglická verzia bude uverejnená, keď sa tento žiak k tomu dostane.

Petra Trubinská- Diktátor v sukni

by Martina Rievajová

Žiacka školská rada. Medzník vo vzťahu žiak- vedenie. Marioneta použitá ako náplast na problém v komunikácii s vedením. Aj to sú prívlastky najvyššieho žiackeho orgánu GBAS-u. Čo je však úloha Žiackej školskej rady? Kam až siahajú jej kompetencie? Existujú vôbec nejaké? Vydali sme sa za hlavou tejto organizácie, Petrou Trubinskou, aby sme Vám priniesli uspokojivé odpovede na vaše nenásytné otázky.

Slečna dokonalá

by Martina Rievajová

Keď umelkyňa, tak vo všetkých smeroch. Keď atraktívna, tak pre celú mužskú populáciu. Keď nevinná, tak len naoko. Aj toto je stručný opis našej malej hviezdy, ktorá chce s trochou nevinného pohľadu a veľkou dávkou talentu zaviesť standing-ovation na všetky predstavenia na broadway-i, na ktorých sa ukáže. A toto je len časť z Daniely Hanusovej.

Objavila v sebe ambície, stala sa členkou ŽŠR, kde päťami bojuje za naše práva, smelo sa vrhla do debatova-

Danka naplno prispieva do všetkých smerov. Svoj prvý rok skromne opisuje ako: „Prvý rok som sa rozhodla byť skôr takým pozorovateľom. Ďalej by som však rada pokračovala so ŽŠR a tiež by som sa chcela zapojiť do organizácie Hodžafestu.“ Trochu skromné ciele na taký potenciál.

Napriek nehranej skromnosti má Danielka aj odvážne sny. Plánuje sa pokúsiť o štipendium a na rok nás opustiť. A to všetko preto, aby sa jej naplnil jej najväčší sen, jej vízia budúcnosti.

„Mojím tajným snom bolo od malička študovať na vysokej škole herectvo. Uvidíme, dokeď ma to bude držať. Rada by som však využila znalosť angličtiny a skúsila to niekde v zahraničí...“

Budúcej herečke zo srdca prajeme splnenie všetkých vízií a aby nebola tak veľmi nedostupná, ako ju charakterizovala jej kamarátka.

„Daniela si nie každého spripustí k telu, ale keď ju spoznáte zistíte, že je to naozaj správna žena s veľkým Ž.“

Táto nová krv GBAS-u pochádza z malebného mestečka, husto zastúpeného na našej škole, z Prievídz. A práve tu, medzi konštrukciami „drogového doupe“, objavila svoje miesto v spoločnosti v úlohe umelkyne. Už od útleho detstva, keď sa iné deti hrali s bábikami, Danka vyhrávala recitačné súťaže. Jej šikovným rukám neušiel ani klavír, na ktorom sa cíti s ťa virtuóz. Dankin vzťah k tancu výstižne charakterizoval Danielkin spolužiak.

„Danka je vážne fajn dievča. Vždy ma vie rozosmiať svojím tancom, ktorý v jej prevedení dostáva úplne iný rozmer.“

Veľkým snom malej Danielky bolo prekročiť prah GBAS-u ako jeho právoplatná ziačka. Prvý krok na pôde našej školy nahnal do plachiet umelkyninho života nový vietor.

nia, kde očarila tých najlepších svojim prejavom. Napriek krátkej profesionálnej odmlke sa k debate nechystá vrátiť. No neuvrhla do večného zatratenia ani svoju krehkú umeleckú dušu. Je aktívnou členkou gitarového krúžku, klame telom aj slovami v dramatickom klube a najnovšie je novou fotografkou Karisu.

Budúca konkurencia Woodyho Alena je vzorový prototyp aktívneho žiaka s obrovským potenciálom, ktorý, však, jeden z členov ŽŠR ohodnotil nasledovne: „Danka je mladé cieľavedomé dievča, ktoré doposiaľ nevyužíva svoj potenciál naplno.“

Mladá dáma svoj prínos pre školu opisuje ako: „Snaha pomáhať a meniť veci k lepšiemu - preto som sa aj rozhodla zapojiť sa do ŽŠR.“ My ho však vidíme pestršie.

Podľa tvrdení mnohých žiakov sa od vás častokrát dočkali zápornej odpovede v otázkach riešenia ich problémov. Kam až siahajú vaše kompetencie? S čím sa na vás môžeme obracať?

Ja za seba a za členov tejto školskej rady môžem povedať, že toto sa nikdy nestalo. Počula som o takýchto nedorozumeniach a pokiaľ som okamžite prišla za týmto človekom, vždy nakoniec uznal, že je možnosť sa s nami o všetkom dohodnúť. Ale ak mám odpovedať za seba a za členov mojej školskej rady, tak nie, neviem o tom, že bol problém, ktorý by sa neprediskutoval a nevyriešil. Takže toto sú podľa mňa krivé obvinenia.

Na záver, je známe, že si skutočne zaneprázdnená žena, v poslednom čase doslova „na roztrhanie“, organizuješ zbierky, besedy, aké sú tvoje aktivity na pôde školy okrem ŽŠR?

Nie je ich veľa. Napr. tento rok chcem organizovať besedu trochu väčších rozmerov z prostredia drogových závislých, s ľuďmi z mojej minulosti, s ktorými som sa poznala. Na pôde školy plánujem určite ďalšiu zbierku pre bezdomovcov a opustené matky s deťmi, taktiež chcem organizovať ešte také malé akcie, ktoré sa budú odohrávať počas veľkých prestávok. (o týchto akciách Petra tajomne mlčala)

Peťke ďakujeme za rozhovor a prajeme veľa motivácie a úspechov pri vedení ŽŠR.

Foto: KPS

Marianna Jagerčíková

by Veronika Lišková

Kedy je štúdium skutočná výzva, koho počúvať v snahe dosiahnuť úspech a aké klady vidí na Sučanoch s odstupom času absolventka GBAS-u študujúca vo Francúzsku? Prečítajte si rozhovor s Mariannou Jagerčíkovou.

Kde vo Francúzsku študuješ?

Študovala som na univerzite v Grenobli 2 roky geológiu a v tom istom obore som pokračovala na École Normale Supérieure de Lyon. No a teraz som v druhom ročníku doktorantského štúdia na univerzite Aix-Marseille.

A jazyk Ti nikdy nerobil problém, resp. po francúzsky si sa učila od malička?

Franínu som mala len na GBASe. V 4. ročníku po maturách mi riaditeľstvo GBASu odsúhlasilo 3-mesačné prázdniny, ktoré som strávila z veľkej časti vo Francúzsku a tam som sa zdokonalila natoľko, aby som mohla vo francúzštine študovať. V podstate som si našla job počas letnej sezóny v reštaurácii v južných Alpách.

A teda Ty si sa rozhodla pre štúdium geológie. Čo ťa motivovalo alebo ako k tomu rozhodnutiu prispel GBAS?

Vždy som mala veľmi blízko k prírode. Počas štúdia na GBAS-e som sa venovala speleológii a odtiaľ ku geológii je len krôčik. A hlavne som chcela študovať niečo, čo mám skutočne rada! V SR som nechcela študovať, lebo som si vravela, že sa budem nudiť. Vtedy som frčala na myšlienke, že čím ťažšie podmienky, tým človek na sebe viacej pracuje, a tým pádom sa ďalej posunie. A do UK som nechcela ísť, lebo tam majú malé kopce. Rozmýšľala som nad Novým Zélandom, ako anglicky hovoriacou krajinou, no len je to ďaleko.

Ostala Ti táto ideológia až doteraz?

Už som trocha zlenivela.

Máš skúsenosti so štipendiami?

Ja som si štúdium auto-financovala prácou počas letných mesiacov a niektorých víkendov. Počas tretieho ročníka som mala sociálne štipendium od francúzskej organizácie CROUS, ktorá spravuje sociálne štipendiá vo FR vo výške 150 Eur mesačne, čo mi stačilo asi tak na vlak. A z veľkej časti mi finančne pomohol môj frajer, ktorý so mnou odišiel do FR. A keďže už mal štúdiá za sebou, tak chudák robil. Stále mi nie je celkom jasné, či by som štúdium sama finančne utiahla, musela by som asi ešte viacej robiť pomimo. Ja som totiž do FR išla na vlastnú päsť, takže som bola mimo štipendií ponúkaných slovenskou alebo francúzskou vládou pre zahraničných študentov.

Znamená to, že štipendiá vo Francúzsku nemajú veľmi pestré zastúpenie?

FR je dosť sociálne založená krajina, štipká existujú, len som sa do žiadneho nevedela zmestiť. Napríklad ENS Lyon, kde som študovala 2 roky, ponú-

ka zhruba 1000 eur mesačne zahraničným študentom, ktorí k nim prídu zo zahraničných univerzít. No a ja som k nim došla z francúzskej univerzity, a tak som bola bratá ako akýkoľvek francúzsky študent.

Myslíš si, že zahraničné univerzity sú lepšie úrovňou než tie slovenské? Viem, že si neokúsila študovať v SR, ale čisto hypoteticky.

Ja som tiež taká administratívna katastrofa, keď som videla, že dokážeme finančne prežiť, tak od istého momentu som prestala po štipendiách pátrať a vypisovať listy. V SR som neštudovala, no po diskusiách s kamošmi som presvedčená, že je lepšie študovať v zahraničí. Ono by si to žiadalo odargumentovať však?

Tak čo napríklad vraveli ti kamoši?

Že na skúške z fyziky treba odrecitovať poučku. Na skúške z fyziky na ENS Lyon (čo je špičková škola) som mohla použiť všetky poznámky, knihy, osobný počítač (žolík po telefóne nebol povolený).

Kamošom by som asi navrhla dáky Erasmus pobyt, kvôli zmene k lepšiemu...

To určite! Ja som Erasmus nikdy nerobila a pritom sa ma všetci pýtali, či som Erasmus. Bola som na dvojmesačnej stáži v Taliansku, ktorá bola hodnotená ako samostatný predmet. Erasmáci, čo som tam postrelávala, sa niekedy viac venovali večierkom ako štúdiu. To ale už závisí na vlastnej motivácii. A niekedy sa na takom večierku človek naučí viac ako na celodennej prednáške (hlavne ak po prvej polhodine už nedáva pozor). To mi pripomína, že najväčšiu devízu, čo mi dal GBAS je samostatnosť v štúdiu.

Hovorila si, že pracuješ popri štúdiách. Stíhaš teda aj to, aj to? Bolo niekedy nevýhodné, že si pracovala, pretože si nestihala v škole?

To, že som robila, nemalo negatívny vplyv na školu, ale na moje prázdniny... Pracovala som hlavne počas prázdnin. Odpracovala som 7 letných sezón ako servírka v tej istej reštike, kde som prvýkrát prišla v štvrtom ročníku na GBASe. No a aktuálne som na doktorantskom štúdiu, takže mám výplatu, prispievam na nemocenské a nezamestnanecké a prvýkrát snáď budem aj odvádzať dane.

Na Slovensko sa teda vraciaš len na Vianoce?

Ono to závisí, ale je to často cez Vianoce, niekedy cez Veľkú noc. Počas Vianoc býva problém, keď sneží, 1 600 km je dlhá cesta, keď sú zlé podmienky na cestách. Ale teraz si môžem brať dovolenku a tú si môžem naplánovať kedykoľvek v roku. Teda moje doktorantské beriem viac ako prácu než ako štúdium.

Ako by si poradila zvládnuť prírmačky na VŠ? Ty si sa ich tiež zúčastnila, či nebolo treba?

Vo FR je veľa paralelných systémov vysokoškolského štúdia. Ja som vstúpila do toho klasického "Université", kde nie je primacie konanie, ale kde sa každým semestrom znižuje počet poslucháčov. Po 1. semestri aj o polovicu. Po 2 rokoch som sa pripravovala konkurz na ENS Lyon, ktorá je považovaná za Grande École, a kde sú prijímačky ultraťažké. Pri príprave som používala francúzske učebnice, musela som dobehnúť cca 2 roky vysokoškolskej organickej chémie za 2 týždne (čo sa mi aj podarilo vďaka super hodinám chémie na GBASE s pánom Záborským). Písomné prijímačky sa mi podarili a bola som pozvaná na ústne, no tam mi chýbal tréning. Ale vzali ma aj tak, lebo vo FR obľubujú prijímanie na základe CV, motivačného listu a študijných výsledkov.

Aký bol Tvoj prvý ročník? Kým si sa zabehla, mala si problémy vypátrať čo ako funguje?

Najsamprv som nestihala čítať/počúvať/písať po francúzsky na prednáškach, ale po niekoľkých týždňoch sa to upravilo. Musela som poriadne máknúť na matematike, pretože som ju nemala v posledných ročníkoch na GBASE a nie raz som oľutovala, že som pani Bošanskej napísala do dotazníka, že matika mi v živote bude slúžiť len na vyrátanie optimálnej dĺžky plota prihliadnuc na maximálnu rozlohu záhrady (možno ste to aj vy ráтали v druháku?). Inak, maturity z francúzštiny v našom roku boli úplne katastrofálne. Písomnú časť som mala na 94 % a z ústnej mi buchli 3 a to som popri tom bola 3 mesiace vo FR, bola som rozhodnutá študovať vo FR a v živote som z ničoho známku 3 nemala. Na štúdium vo FR to samozrejme nemalo žiadny vplyv! Tam však môjmu maturitnému vysvedčeniu nikto nerozumel (lebo je také odlišné od toho, čo poznajú), ale každý rok odo mňa pýtajú fotokópiu (úradne preloženú), teda je dôležité, že ho mám a „toť vsio“.

Bola to veľká zmena oproti domáckemu prostrediu GBAS-u?

Ako som už spomínala, vtedy ma ťažké podmienky viacej motivovali. Oproti Gbas-u to bola určite zmena, čo sa ale nezmenilo, je štúdium v cudzom jazyku. Vždy som si vravela, že ak som dokázala študovať v angličtine, pôjde to aj vo francúzštine. Navyše odborné termíny sú relatívne blízke. Taktiež sa mi vždy páčilo, že Sučany sú v podstate

vidiek. Avšak, keď som prišla na výšku do veľkého mesta, bol to pre mňa kultúrny šok, neznášam mestské prostredie! Preto aj teraz bývam v dedinke na úpätí hôr. Ale doktorantské robím v meste, takže tam chodím na "týždňovky".

Ostala si v kontakte s bývalými spolužiakmi?

Aktuálne s nikým nemám žiaden kontakt, čo v podstate aj ľutujem a často myslím na mnoho ľudí (napríklad sa mi sníva s ľuďmi zo strednej školy). Možno keby som bola na Facebooku, tak by sa mi podarilo ľahšie udržiavať kontakty. Zo zvedavosti som sa prihlásila do Alumni. Dúfala som, že sa takto dozviem, kde koho kam odľúko...

Mohla by si zhrnúť nejaké predpoklady pre úspešnú budúcnosť?

Počúvať samého seba a veriť v svoje schopnosti, č'est dejã pas mal.

Marianne ďakujeme za rozhovor a prajeme mnoho úspechov.

Lego na mínus deviatu a nanorúrky

by Sofia Vráblová

Ak je tu ešte nejaký maniak, ktorý si vždy prečíta zadnú stranu na obale akéhokoľvek produktu, určite tiež postrehol, že frázy na spôsob „vyrobené pomocou nanotechnológií“ sa začínajú čoraz častejšie opakovať. Nemali by sme sa nad tým ani pozastavovať, Wikipedia vám možno prezradí len toľko, že ide o vedu na nanourovni, ale na rovinu, koho by nebavilo skladať si atómy a molekuly ako sa mu práve zachce?

A tento súbor vedných odborov nie je len o možnosti vytvoriť si vysnívaný materiál s takmer nulovým odpadom. Môžem zájsť aj do takých sci-fi scenárov ako napríklad malá krabíčka s názvom Nanofactory, ktorá vám vyrobí notebook priamo doma, nanoroboty, ktoré vyčistia upchaté cievy alebo si jednoducho sami poprehadzujete atómy v piesku, pár ich pridáte a nový počítačový čip je pripravený na použitie. Čo nás od tohto oddeľuje? Hlavné nedostatky vybavenie, avšak najväčší problém zatiaľ robí „quantum confinement effect“ (ak slovenský ekvivalent už existuje, tak je to „farebný náboj“). Zoberte si napríklad obyčajný sivý kremík, no vezmite z neho len trošičku, menej ako 10 nm a bude červený, len 1nm a zmodrie. Práve ste totiž zmenšili elektrónom ich kryštalickú mriežku - začali sa správať úplne inak a pozmenili vlastnosti celej látky. Vedci zatiaľ nevedia hneď odhadnúť reakcie látok po zmenšení, no keď budeme mať všetky dôsledky tohto efektu preskúmané, určite sa začne hodnotiť ako ďalšie pozitívum, lebo otvára akési nanodvierka do obrovského sveta neprebádaných vlastností prvkov. Nezabudnem na animáciu z prednášky, kde sa periodická tabuľka po spomenutí „nano“ niekoľkokrát znásobila.

V tomto článku som sa chcela konkrétne venovať uhlíkovým nanorúrkam (v angličtine to opäť znie oveľa lepšie,

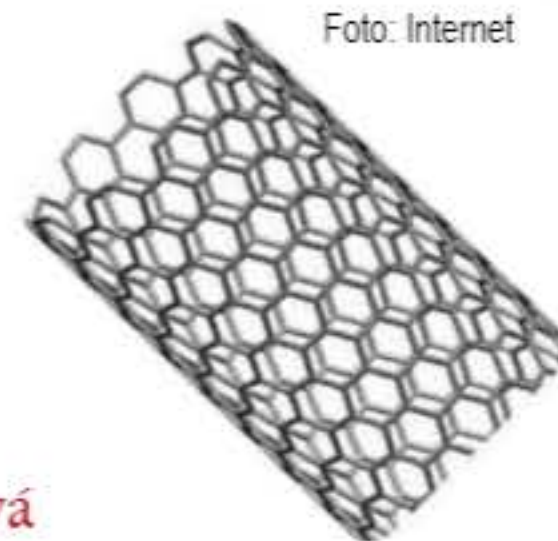

Foto: Internet

čiže carbon nanotubes). Stačia vám dve grafitové elektródy z čistého uhlíka napojené na generátor v hélíovej atmosfére s inertným plynom a okolo 400°C sa prvá elektróda zlúči s druhou (áno, schválne som vybrala ten najľahší spôsob výroby, nemáte začo). Samotný proces nie je až taký podstatný, skôr to, že teraz okrem rakovinotvorných spodín vo vzduchu máte pred sebou aj obhorený kusok čohosi podobného ako tuha v ceruzke. Stačí zoškriabať nožikom pár pilín a až pod mikroskopom zistíte, že ste práve vytvorili niečo tak úžasné, že to nezničil ani ten nožik.

Videli by ste pár nitiek, ktoré sa momentálne pokladajú za kľúčový objav v nanotechnológiach. Na obrázku môžete vidieť presnú štruktúru rúrky so šesťuholníkovým vzorom, tento základ sa nemení. To, že sú duté, spôsobí, že sú takmer dokonalými vodičmi - voľné elektróny prechádzajú vnútorom skoro bez odporu. Zároveň je to úžasný filter - vnútorom prejdú iba molekuly vody, nečistoty zostávajú vonku spolu s baktériami. Sú z uhlíka - sú tvrdšie ako diamanť a čoskoro by mali nahradiť oceľ. Navyše dobre vedú teplo a majú mnoho ďalších neveriteľných vlastností. Keď si to všetko pospájame a skombinujeme aj s inými materiálmi, môžeme vytvoriť napríklad oblečenie (vodeodolné a neroztrhateľné), ktoré keď zacíti veľa krvi samo zavolá záchranku, betón, ktorý nebude praskať, či umelé svalstvo podporujúce rast kostí. A asi som zabudla spomenúť, že taká nanorúrka je 25 000krát tenšia ako ľudský vlas.

Ak niekoho táto problematika zaujala, nedá mi neodporučiť vám jedno video o "nanofactory" spomínanej na začiatku. Otvorte si Youtube, zadajte "Nanofactory Animation", stačí sa 5 minút pozerať a začnete tiež dúfať, aby sa tie nanotechnológie rozvinuli do každodennej praxe čo najskôr.

by Júlia Dúhová

V posledných mesiacoch zaznamenali niektoré kluby obzvlášť významné úspechy. Debatný klub získal aj napriek veľkej konkurencii 1. miesto v projekte EU-ROSCOLA, ktorý vyhlásila Informačná kancelária Európskeho parlamentu na Slovensku. Absolvovali pobyt v parlamente v Štrasburgu je nepochybne zasluženou odmenou pre všetkých, ktorí sa na spomínanom projekte podieľali.

Po poslednej akcii klubu Dreams and Teams s názvom THURSDAY FRENZY sa v marci budete môcť zapojiť do ďalšieho festivalu, ktorý sa organizuje pri príležitosti nadchádzajúcej Veľkej noci. EASTER EGG HUNTING, ktorý sa na pôde našej školy už raz konal, by mal svoje druhé narodeniny osláviť v posledný marcový týždeň.

V mesiaci február sme mali možnosť byť svedkami zrodu nového divadelného klubu. Drama klub býva v pondelky o 16. 00 hodine a jeho realizáciu majú "na svedomí" druháčky Natália Fačková a Danica Žilková. Klub funguje pod pedagogickým dozorom p. prof. Dobrotovej a jeho náplňou je rozvíjanie improvizáčnych schopností nádejných umelcov a taktiež nadobúdanie vedomostí od profesionála - p. Zledekovej zo žilinského konzervatória.

klub

...priestor pre ľudí

Foto: KPS

FotoTéma: Krása sa skrýva v maličkostiach

by Karis Photography Society

Žijeme v uponáhľanom svete. Denne sa ženieme za niečím, čo nám údajne utečie. Nechceme zmarit' žiadnu zo svojich príležitostí, využívame každú šancu, ktorá je nám ponúknutá. Naháňame sa za splnením svojich snov a životom v bohatstve, blahobyte, šťastí... Sústredíme sa na podstatné veci, ktoré sú životne dôležité a menia náš život tak, ako menia život aj ľuďom okolo nás. No uvedomujeme si, že možno robíme presne to, čomu sme sa tak chceli vyhnúť?

Keď idete ráno do školy, vaši rodičia do práce, s akým pocitom tam idete? Myslím, že s rovnakým ako ja. Čaká na mňa ťažký deň, plno testov, tie isté tváre, tie isté hodiny, stereotyp. Sami seba oberáme o najkrajšie momenty a to, čo nám dni prinášajú. Sústredíme sa na koniec, nie na proces a to je myslím najväčšia chyba, ktorej sa dopúšťame. Spaľujeme si vlastné sny.

Vybrali ste si školu, na ktorej chcete študovať. Bola to vaša voľba. Presne ako si v budúcnosti vyberiete svoju vysokú školu, presne rovnako, ako bude vaša voľba aj výber povolania. Je to niečo, čo chcete robiť, čo vás malo naplňať, tak prečo sa sústredíme na koniec?

V obchode si kúpíte fľašu vody, no málokto sa zamyslí, že to nie vždy bolo bežné. V mnohých krajinách ešte stále ľudia bojujú s nedostatkom čistej pitnej vody. Keď prší, väčšina z nás sa sťažuje na to, že náš kabát bude premočený. Na Sahare sa ľudia modlia za dážď.

Možno si len treba uvedomiť, že to, čo nám život dáva nie je stále a nie je to ani zaručené. Veľa ľudí pred nami zomrelo za vymoženosti, ktoré sa nám dnes zdajú bežné. Tak si to vážme a nepripravme sa sami o svoju budúcnosť.

KARIS

srdečne blahoželá všetkým učiteľom
Bilingválneho gymnázia Milana Hodžu ku
Dňu učiteľov 28. marca.

Milí učiteľia,
chceme poďakovať za váš prístup, ktorý vás robí ľudskými
bytosťami a nie len strojmi, za znalosti, ktoré odovzávate ďalej
a učíte nás novému, za to, že nám idete príkladom a za to, že
nás dokážete podporiť i mimo triedy.

V mene redakcie školského časopisu Karis
Ďakujeme

Neskoro

Neskoro je, drahé ľudstvo,
meno tvoje pokrytectvo,
čo rezonuje u každého-
- môjho brata i bližného.

Dary veľké od Boha,
dnes farebné už ako stuha
na darčeku malom spočiatku,
avšak až dnes nastáva deň poplatku.

Ľudstvo už tak vydesené
nedočkavo chystá sa do zbrane.
Už piští v ušiach sladká známa muzika,
no neskoro je vtedy až, keď otca krv z krku
vystrieka.

Ty však lačný stále si
za slávou i mocou veľkou,
čo pri vražde vlastnú matku nespozná si
no znenazdajky ulovený krutou zverou
dákou.

A keď už vidíme známych kruhov devätoro
so strachom v očiach, zapriahnutým v koči
vidíme ten znak holubičí
Plačeme, prosím o pomoc, pýtame sa prečo,
no žiaľ neskoro

C.M.P.

Autorská interpretácia

Idea: Základná myšlienka tejto básne je pohľad na nenapraviteľné ľudstvo, ktoré tvorí každý z nás. Zameral som sa najskôr všeobecne na ľudstvo, ďalej na národy a nakoniec na najmenšiu bunku spoločnosti-rodinu. Využil som niektoré prvky známych autorov- v prvej strofe som využil prvok z úvodu zbierky Kvety Zla od Charlesa Baudelaira, v poslednej strofe narážam na dielo Danteho Alighieriho Božsú komédiu, konkrétne na prvú kantiku- Peklo, ktoré sa rozdeľovalo na deväť kruhov podľa závažnosti hriechov.

Prvá strofa: Poukazujem na ľudstvo, v ktorom je každý pokrytec vrátane mňa a môjho najbližšieho okolia.

Druhá strofa: Ukazuje na dary (stuha), ktoré tvoria naozaj len stuhu, ktorú odhodíme pri rozbaľovaní, na darčeku plnom ekologických a sociálnych globálnych problémov.

Tretia strofa: Hovorí o národoch ľudí, ktorí už poznajú vojnu veľmi dobre, a preto je im to známe. V poslednom verši vyjadrujem obraz pomocou tvrdých a obojakých spoluhlások, ktoré zobrazujú drsné prostredie a následky vojny.

Štvrtá strofa: Zamieriava sa na najmenšiu bunku spoločnosti, ktorou je rodina a o tom, ako sa za bohatstvom pachtia všetci a idú tzv. cez mŕtvoly a nezaujímajú ani ich vlastná rodina.

Piata strofa: „Vidia ten znak holubičí,“ čiže vedia, začo sú v pekle a aj tak sa pýtajú prečo- hlúposť ľudí.

lifestyle

as real as it gets
available at www.software-ill.com

Before

After

Foto: Internet

Tajomstvá Photoshopu

by Peter Konyveš

Photoshop. A to sa môže? Do školského časopisu? Veď to radšej nejakú serióznou tému... Bez Photoshopu by sme nemali ani jednu obálku. Tak sa pozrieme bližšie – všetci vieme čo to zhruba je. Fotošop? Ten program od Adobe čo spraví profilovky krásne, kým vám nevyprší tridsaťdňová trial verzia. Tak tak, ale dá sa to povedať aj krajšie. Profesionálnejší pohľad, wikipedia hovorí:

„Adobe Photoshop alebo iba Photoshop je komerčný grafický program publikovaný firmou Adobe Systems. Primárne je určený na tvorbu a úpravu rastrovej (bitmapovej) grafiky. Program umožňuje aj editáciu a vytváranie vektorovej grafiky a jej prevod na rastrový obrázok. Dodávaný je v 25 svetových jazykoch. Naprogramovaný je v programovacím jazyku C++.“

Tak, definíciu by sme mali. História iba v krátkosti, ak by ste chceli viac, odporúčam anglickú alebo českú wikipédiu. Prvý Photoshop je starší než priemerný čitateľ Karisu, vyšiel už vo februári 1990. Kde inde ako v Silicon Valley, jablčkovi fanúšici pozor, prvý fotošop vyšiel práve pre Mac OS. Odvtedy prešiel mnohými vylepšeniami až sa dopracoval na najnovšiu, už trinástu verziu (presnejšie 12.5). To vážne už trinásť verziá? Veď ja mám najnovší a ten sa volá že Adobe Photoshop CS 5.5. Počnúc verziou 8.0 dostal prívlastok Creative Suite, schopnosť spolupracovať s ďalšími Adobe produktami. Tým pádom je ôsma verzia prvou CSkovou. Nasledujú CS 2, CS 3 až po CS 5.5. Je mi ťažké priznať, že i posledná Karis obálka prešla najnovšou verziou, Photoshopom CS 5.5 Extended.

Dnešný svet si už nevie predstaviť život bez Photoshopu. Či už myslíme na profesionálov alebo laikov. Tiež pozeráte na ladné krivky modeliek vo vašich obľúbených časopisoch? Na ich dokonalú pleť, alebo na vypracované postavy športovcov na billboardoch? Alebo dokonca na tie fajn účesy? Jasné, že majú dobré postavy, stylistov a kozmetikov, ale ani tí nerobia zázraky na počkanie. Keď už raz máš jazvu cez pol tváre, make up ti to nezakryje. Aspoň nie ten reálny. Digitálny, to už je iná reč. Vitajte vo svete Photoshopu.

Isto ste vedeli, že sa ľudia retušujú, no to je jednoduchá vec. To sa dá pomaly spraviť aj v Skicári. Photoshop toho dokáže o mnoho viac. Cez jednoduché zmeny až po grafické zázraky. Ale fotošopovanie nie je iba o úprave fotiek – nie je to len o vylepšovaní toho, čo už máme, tak isto sa v PS dajú veci vyrábať. Ako keď si kreslíme, avšak tu svoje ťahy štetca mažeme, ohýbame, meníme farbu, svetlo.

No čo sa týka fotiek, niekedy sa pýtame sami seba: „Nie je tam už tých úprav priveľa?“ Veď stačí sa nám pozrieť na volebný billboard, kde politička v stredných rokoch vyzerá ako na fotke z maturitného tabla. Tu prichádza otázka – záchrana či prekliatie? Ale to je bežné, niekedy jednoducho stratíme tú pohybujúcu sa hranicu, čo vyzerá fajn a čo nie. Photoshop má schopnosť, kladnú či zápornú, ako chcete, meniť vzhľad osobnosti. Isto sa vám stala táto bežná situácia: „Pozriem sa do zrkadla a hovorím si - dnes

vyzerám dobre, svedčí mi to. Tak vezmem foťák, zopár púz, úsmevov a poďme sa pozrieť na fotky. Je to katastrofa, celé zle. Fotka sa mi nepáči, nevyzerám tam tak ako naživo. Otvorím si Photoshop. Trochu svetla tam, túto črtu zvýrazniť, tam zobrať dvojité bradu, hen ten vlas mi blbo trčí... Pár minút grafiky a hotovo. S výsledkom som spokojný, už aj s fotečkou do profilu. Zdvihnem si sebavedomie prezeraním koľkým ľuďom sa páčim na internete a mám pocit, že je to skvelé. A popritom ma človek v realite takmer nespozná. A to som chcel? Veď ani nevyzerám ako ja... Prekliatie.

Ale len tak si fotošopovať sa dá aj zo záľuby alebo voľného času. No ak by vás to fakt pochytilo, máte dvere do sveta možností otvorené, nebojte sa. Práve pre nadšencov Photoshopu alebo profesionálnych grafikov je tu možnosť presadiť sa. Nielen bežné fotosúťaže, aj aj niečo viac challenge-ujúce - Photoshop contest. Online hra, kde webstránka alebo firma zadá počítačový obrázok a očakáva úpravy a zmeny od súťažiacich. Fantázia nemá hraníc, preto odporúčam v rámci bezdúchého flákania sa po nete vygoogliť nejaké výsledky súťaží tohoto typu.

Foto: Internet

Foto: KPS

Roland Kelčík: Vodné pólo

by Petra Abrahámová

Na našej škole je ešte stále mnoho neobjavených talentov, ktoré dennodenne trávia svoj čas na tréningoch, v bazénoch, fitnesscentrách, na ihriskách a v telocvičniach. Denne sa venujú svojej vášni- športu. Ako každý mesiac, aj tento, sme si vybrali jeden so športových talentov, nie až tak známy, ktorý sa navyše venuje aj neuveriteľne zaujímavému športu, ktorý teda vonkoncom nie je konvenčný. Hovorím o vodnom póle a jeho hráčovi, Rolandovi Kelčíkovi, ktorý je študentom štvrtého ročníka našej školy. A ako sa k vodnému pólu vlastne dostal? Čo je vlastne tajomstvo tohto športu? Ďalšie vyspovedané plavecké telo, dámy.

Ako si sa dostal k športu?

Myslím, že šport patrí k životu, a tak aj ja, ako každý mladý človek, som potreboval pohybovú aktivitu už od malička. Vzhľadom na vek som tých možností až toľko nemal, mohol som robiť len to, čo mi dovolili rodičia. Začal som lyžovať v 4 rokoch. Tie klasické športy ako futbal, hokej s rovesníkmi na ulici pred domom sa pre mňa stali samozrejmosťou.

Získal si nejakú športovú genetickú výbavu od svojich rodičov? Bolo čo rozvíjať?

Otec vyrástol na dedine, takže mal dosť možností, ako rozvíjať svoj športový talent, no nestalo sa. (:D) Neskôr až na vysokej škole sa venoval volejbalu a súťažil v streľbe z malorážky. A mama? Ona skôr trávila viac času pri štúdiu. No dnes sa obaja venujú pravidelne viacerým športom.

Vieme, že aktívne si sa venoval vodnému pólu, čo znie dosť zaujímavovo. Nie je to šport, ktorému sa venuje obrovská masa mladých ľudí. Ako si objavil krásu tohto vodného športu?

Vyskúšal som veľa športov, no najviac ma oslovilo vodné pólo a neskôr volejbal, tenis. Všetko to začalo, keď ma rodičia prihlásili na plavecký výcvik. Po ukončení ma oslovil jeden z trénerov, či nechcem vyskúšať niečo podobné a zároveň úplne iné. Povedal mi, či by som neprišiel na tréning vrútockých vodnopólistov. Vtedy sa to začalo mal som asi 10 rokov a začal som trénovať.

Podporili ťa rodičia? Predsa len to bola dosť veľká výzva.

Moji rodičia ma vždy podporovali, či už morálne alebo finančne. Oco ma veľmi často vozil na zápasy do zahraničia a taktiež veľa času obetoval pre tréningy.

Povedz nám niečo bližšie o vodnom póle? V čom spočíva hra? Lebo ani ja sama napríklad o tom veľa neviem.

Vodné pólo je šport, ktorý na Slovensku nepatrí medzi tie najznámejšie, čo ma aj mrzí, lebo je to krásny, akčný šport. Hráči musia nie len plávať, ale popri tom ešte stíhať hru s loptou a hlavne sledovať, čo sa v bazéne deje. Táto hra spočíva v rýchlosti, presnosti, sile a hlavne v tímovej spolupráci. Tak isto je potrebná práca rúk spoločne s nohami, keď treba rýchlo „vyšfapnúť“ do výšky alebo do strany. Naše tréningy častokrát spočívali v tom, že sme museli preniesť stoličku po nad vodu cez celý bazén samozrejme bez toho aby sme sa dotkli dna, keďže vodnopólový bazén by mal byť aspoň 180 cm hlboký. Následne sa tréning týkal hlavne plávania a nejaké tie herné činnosti na bránu. Je to náročný šport ako každý iný. Vo vodnom póle nastupujú proti sebe dve 7 členné mužstvá (6 hráčov v poli a 1 brankár). Každý hráč ma svoju pozíciu. Vzádu sú to na pravej a ľavej strane obrancovia, v strede medzi nimi obrana centra. Ofenzíva spočíva z dvoch útočných krídel a centra, ktoré je na hrote (cca 2-3 metre od súperovej brány).

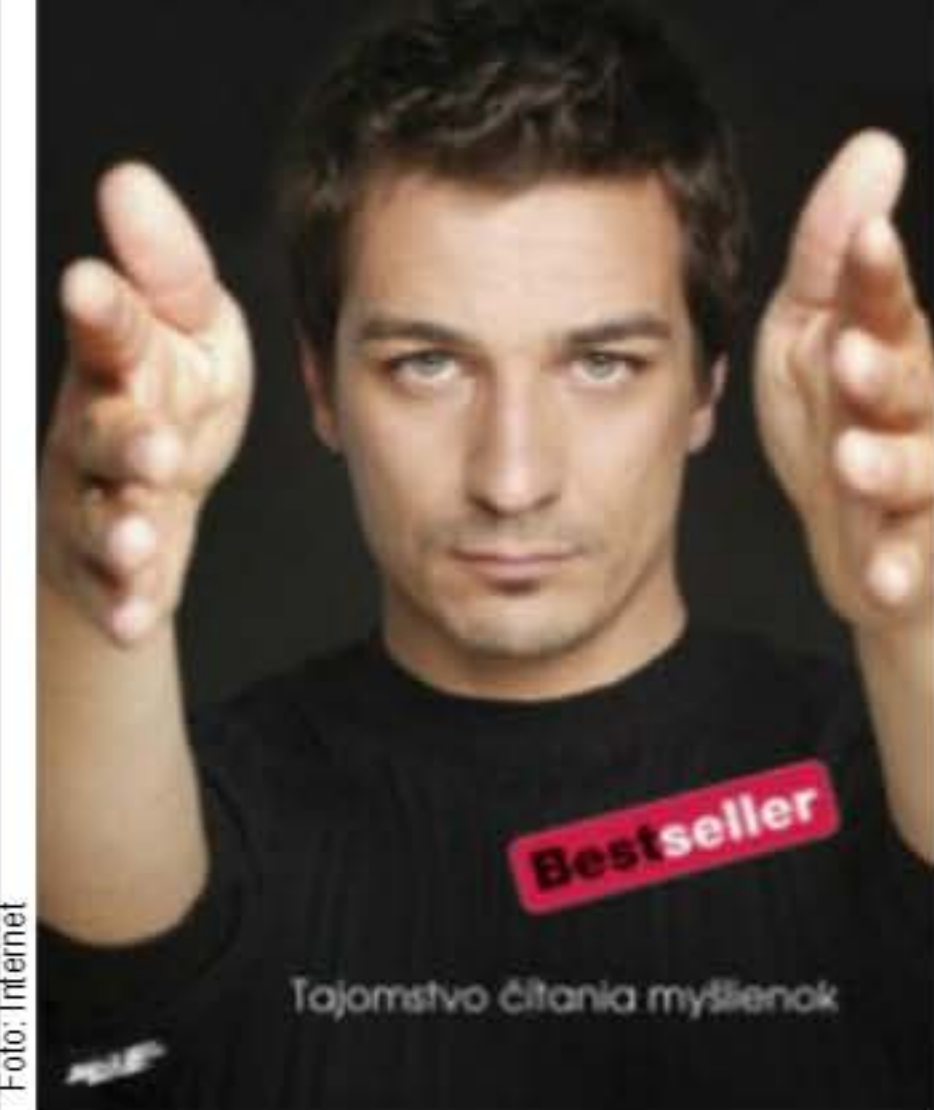
Dostal si sa aj niekam ďalej zo Slovenska vďaka tomuto športu? Aké krajiny si navštívil?

S vodným pólom sme veľa cestovali, či už na Slovensku alebo v susedných štátoch ako Česko, Poľsko, Maďarsko a niekoľkokrát sme boli v Chorvátsku.

Máš nejaký špeciálny športový sen, cieľ alebo niečo, čo by si chcel ešte dosiahnuť?

Každý ma svoje méty a ciele, ktoré chce dosiahnuť, tak isto ako aj ja. Uvidíme ako sa to bude vyvíjať do budúcnosti, ale určite by som chcel s chalanmi vyhrať nejakú tú juniorskú ligu na Slovensku aj keď konkurencia je vysoká a najmä chalani z Novák sú špička Slovenska vo viacerých kategóriách. Myslím, že s podmienkami aké máme tu v Martine to bude ťažké, vlastne asi nereálne sa im vyrovnáť. Ale nevzdávame to.

THORSTEN HAVENER VIEM, ČO SI MYSLÍŠ

Thorsten Havener: Viem, čo si myslíš

by Petra Englerová

Viem, čo si myslíš je kniha, ktorá spracúva tému čítania ľudských myšlienok, a ktorú v slovenčine vydali v roku 2010. Nemecký originál je o rok starší. Okamžite po vydaní sa z nej stal bestseller a stala sa jednou z najpredávanejších kníh roku 2009. Má 159 strán a perfektné odporúčania.

Autor, Thorsten Havener je vyštudovaný prekladateľ, ale v súčasnosti ohuruje svet svojou schopnosťou čítať myšlienky úplne cudzích ľudí, s čím vystupuje na svojom turné. Okrem toho prednáša a usporadúva tréningové semináre. Napísal dve knihy, Viem, čo si myslíš a Nemyslíte na modrého slona, kde odkrýva svoje tajomstvo vnikania do mysle iných. V súčasnosti žije s manželkou a dvoma deťmi vo svojom dome v Nemecku pri Mníchove.

Kniha nesľubuje okamžitú schopnosť vedieť, čo si myslí človek sediaci oproti vám. Práve naopak, Havener od začiatku tvrdí, že nejde o čítanie myšlienok, ale o správnu dedukciu a všimanie si toho, čo už vidíme. Toho, čo máme nepretržite na očiach. Učí nás rozoznávať pohyby rúk, nôh, všimáť si mimiku tváre, teda pracovať s tým, čo

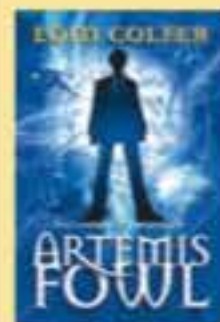
dáva každý z nás, vedome či podvedome, najavo. Takmer na každej druhej strane je aj nejaký "experiment", praktické cvičenie na zdokonalenie techniky, alebo príhoda zo svojho, či života cudzích, vďaka ktorým je čítanie omnoho zaujímavejšie, než pri strohom podaní faktov. A nezaobera sa len čítaním myšlienok. Naučí vás správne sa vyjadrovať a jemne podsúvať svoj názor inému, všimáť si svoje okolie a dbať na detaily, vytvárať si správny prvý dojem. Veľkým plusom je aj zoznam použitej literatúry na konci knihy pre tých, ktorí sa rozhodli preniknúť veci až na koreň a pokračovať v čítaní.

Kniha Viem, čo si myslíš len nepodáva a nevysvetľuje fakty, ako by sa mohlo zdať. Dáva nový uhol pohľadu na vec, a pritom využíva veci, ktoré vidíme dennodenne. Počet predaných kusov a hodnotenie verejnosti hovorí o jej kvalite, a ak vás tieto veci čo i len trošku zaujmajú, rozhodne stojí za prečítanie. Kúpiť si ju môžete v knižkupectve Martinus za cenu 7.11 €.

Čítame s Martinusom

martinus.SK

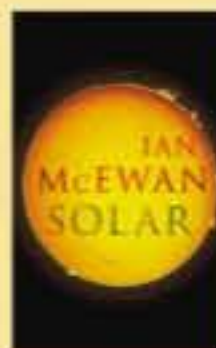
Artemis Fowl- Eoin Colfer

Artemis Fowl- chlapec, ktorý vôbec nespadá to stereotypnej skupinky dokonalých hlavných hrdinov bojujúcich za dobro. Je to geniálne diabolské dieťa, ktoré dokáže premýšľať vždy o niekoľko krokov dopredu tak, aby vylepšil svoj peňažný stav po strate otca a rozhodne sa zatahnuť do svojich podradných plánov škriatkov z podzemného sveta. Knižka plná vtipných momentov a absurdných situácií s napinavým dejom vás úplne pohltí a vyvedie z omylu, že svet je čierno-biely a všetko už poznáme. Lebo škriatkovia sú všade, dokonca aj pod nami.

Jeden deň- David Nicholls

Jedna z kníh minulého roka, ktorá sa okamžite dostala z pultov knižkupectiev do poličiek mnohých čitateľov. Príbeh sa odohráva vo Veľkej Británii medzi Dexterom a Emmou a vykresľuje ľudské pocity či vlastnosti. Kniha zachytáva život dvoch ľudí, ktorí sa majú radi, no napriek tomu sa rozhodnú ostať priateľmi. Počas dvadsiatich rokov si prejdú rôznymi obdobiami a situáciami a my sa spolu s nimi dozvedáme, že treba žiť naplno, lebo každý deň môže byť ten posledný. Okrem vtipných momentov a netradičnej zápletky nám kniha vykresľuje prednosti a nedostatky rôznych generácií, a tým nás núti zamyslieť sa. Davidovi Nichollsovi sa týmto príbehom podarilo očariť mnoho ľudí, nachádzame v ňom zaujímavé myšlienky, no predsa je to kniha, ktorú môžete čítať večer v posteli, či pred telkou.

Solar- Ian McEwan

Kniha Solar opisuje život pôžitkára Michaela Berda, profesora vlastniaceho Nobelovu cenu za fyziku. Prednáša o fyzike, je slávny, sukničkář a vedie boj s globálnym otepľovaním. Rúca sa mu v poradi už piate manželstvo aj keď tentoraz je to jeho žena, čo má milenca. Svoju bolesť zo straty ženy, ktorú miluje a premieňa na energiu a snaží sa obnoviť svoju kariéru a zachrániť svet pred environmentálnou katastrofou. Tento vážny, miestami ponurný, ale vtipný a satirický román ponízuje a parodizuje vedu a ochranárske aktivity. Solar je veľmi zvláštne a svojrázne dielo, ktoré poukazuje na sebaoklamanie a nenásytnosť ľudí. Nie je perfektné, ale svojim spôsobom dobré. Veď vyskúšajte sami.

Medzi odtieňmi sivej- Ruta Sepetysová

Čo je medzi odtieňmi sivej? Pútavé, desivé a miestami mrazivé dielo, ktoré vykresľuje ťažký život v pracovných táboroch počas druhej svetovej vojny. Mladučká Lina sa tiež stala súčasťou Stalinskeho deportovania Litovčanov na Sibír. Jej otca ju obvinili z protisovietskej činnosti a následne na to popravili. Spolu s matkou a bratom preživa boj o život. Ponižovanie, muky, trápenie dozorcami, zima a boj o kúsok chleba či vykopanú repu. Pri čítaní tejto knihy vám behajú zimomriavky po chrbte. Tu vidíte ako sa vyvíjajú charaktery deportovaných a ich strážcov. Ľudskosť, súdržnosť, súcit, pokora alebo žitie na úkor iných? A v tomto prostredí vyklíči láska. Prežijú? Ako prechádzame cez stránky tejto knihy, uvedomíme si, že pokiaľ nejde o život, nejde o nič a že najdôležitejšia je sloboda.

Inkarceron- Catherine Fisherová

Predstavte si väzenie, obrovské, sú tam cely, chodby, lesy, hory, moria i mestá, ale predsa je to väzenie, celé je to uzavreté a vy chcete von, presne ako náš hrdina. Druhou hrdinkou príbehu je dievča žijúce v panskom sídle nápadne pripomínajúcom 17. storočie. Napriek tomu, že svet je ovládaný počítačmi a je tu zakázaný čas. No ona sa má vydať za ženicha, ktorého nechce a je zapletená do plánu na atentát. Táto zvláštna, no zaujímavá fantasy kniha, veľmi originálna, so zaujímavou zápletkou vám môže spríjemniť večery. Kniha na jeden dych s predvídateľným koncom neobsahuje opisy prostredia a tak prebudí vašu fantáziu. Ako sa dostať z väzenia, z ktorého niet úniku?

Foto: Internet

BIOGRAPHY

Železná lady

Železná lady- prezývka najvýznamnejšej političky 20. storočia. Životopisný film o britskej premiérke Margaret Thatcherovej, ktorú stvárnila Meryl Streep, zachytáva jej jedenásťročné pôsobenie v pozícii predsedkyne britskej vlády, jej neústupnosť a rozhodnosť, ale aj cenu, ktorú zaplatila za politickú moc. Meryl Streep získala za stváranie hlavnej úlohy Oscara za najlepší ženský výkon a taktiež aj Zlatý Glóbus.

COMEDY

Probudím se včera

Originálna spomienka z času pred nežnou revolúciou. Petr, čerstvý štyridsiatnik, dostane šancu vrátiť sa do roku 1989, kedy ako osemnásťročný chce konečne vyznať lásku svojej spolužiačke Eliške. Vedomie a spomienky mu však ostali ako štyridsaťročnému. Pútavý príbeh, študentská recesia, zaujímavá milostná zápletka, nečakaná pointa. Skvelý český film je zárukou dvojhodinovej nefalšovanej zábavy.

DRAMA

Miláčik

Dej tohto filmu je situovaný do Francúzska v 19. storočí. Z vojenskej služby v severnej Afrike sa vracia mladík (Robert Pattinson), ktorý má vysoké ciele, avšak vtedajšia situácia zapríčinila, že spočiatku žije v chudobe na predmestí Paríža. Keďže je ambicióznym, hľadá cestu nahor v spoločenskom rebríčku. Začne pracovať v parížskych novinách a jeho postavenie v spoločnosti sa neustále zvyšuje. Žiadna francúzka mu nepovie inak ako Miláčik, keďže bol veľmi pohľadný a začali sa okolo neho točiť tri vplyvné ženy. Film zobrazuje buržoázny Paríž a zhýralý život, kde vášň víťazí nad nevinnosťou.

Foto: Internet

ACTION / FANTASY

John Carter: Medzi dvoma svetmi

Sci-fi veľkofilm rozpráva príbeh veterána z občianskej vojny, ktorý sa nevysvetliteľne ocitá na planéte Mars. Tu sa nedobrovoľne zapletie do konfliktu veľkých rozmerov medzi rôznymi druhmi, obývajúcimi planétu. Stretáva Tarka Tarkasa, vodcu primitívneho a bojovného kmeňa Tharkov, bytosti so šiestimi končatinami, i podmanivú princeznú Dejah Thoris. Svet je na prahu kolapsu a John Carter zisťuje, že prežitie Barsoomu (Marsu) je v jeho rukách.

Olivový olej a jeho zázračné účinky

by Natália Fačková

Určite ste už počuli o tom, že pre naše telo sú najlepšie iba prírodné produkty, pretože vieme, že sme do nich nepridávali žiadne chemikálie alebo iné škodliviny. Tieto produkty sú navyše dostupnejšie a je pri nich menšia pravdepodobnosť alergických reakcií.

Jeden z takýchto produktov, ktoré používam najčastejšie a pokladám za najspoľahlivejšie je olivový olej. Má naozaj veľa možných využití, (niektoré som už spomínala, ale bola by to veľká škoda, ak by ich niekto prehliadol, príp. na ne zabudol) ako napríklad:

Na telo- je veľmi dobrý hlavne na vysušenú a popraskanú pokožku, pretože sa do nej poriadne vstrebe a po použití bude vyzerat' oveľa zdravšie a krajšie. Stačí ho do pokožky jemne vmasírovať- najlepšie krúživými pohybmi- a nechať pôsobiť aspoň 10 minút.

Na vlasy- Cez zimu a extrémne chladné počasie naše vlasy strácajú silu a vlhkosť, ktorú v sebe prirodzene majú. A to, že prichádzame zo zimy do vykúrených miestností tomu veľmi nepomáha. Nedá sa proti tomu veľmi bojovať, keďže počasie ovládať nemôžeme, ale našťastie tu je zázračný olivový olej, ktorý stačí vmasírovať do končekov vlasov a nechať pôsobiť podľa potreby, najlepšie min. 30 minút. Ja ho používam tak raz za 1-2 týždne.

Na pery- Popraskané, suché pery? Ja osobne to úplne neznášam, pretože to nielen vyzerá hrozne, ešte to aj bolí a vždy mám tendenciu si ich hrýzť, čo samozrejme bolí ešte viac. A olivový olej je na toto priam stvorený. Používam ho niekedy len tak namiesto balzamu na pery alebo ako peeling: stačí ho zmiešať s cukrom a opäť to krúživými pohybmi vmasírovať.

Na nechty- Veľa ľudí, ktorých poznám majú problémy s polámanými nechtami a aj keď na ne používajú rôzne výživové doplnky, vždy vidia len nepatrný rozdiel. Na toto je najlepšie dať do misky olivový olej, trochu citrónu, príp. ešte nejaký iný prírodný olej a zohriať to. Potom si už iba pustíte nejaký film aspoň 20 minút tam nechty namáčajte. Neskôr si ruky umyte a nechty si nalakujte iba priesvitným lakom. Ten ich bude chrániť od škodlivého vonkajšieho prostredia.

Na mihalnice- Možno to znie trochu zvláštne, ale naozaj ich pomáha vyživovať. A keď sme k nim už takí nemilosrdní a používame na ne maskaru či odličovacie mlieko každý deň, mohli by sme im niekedy dodať trochu života prirodzenou cestou, však? Stačí si ich iba večer pred spaním natrieť troškou olivového oleja a ráno to zmyť. Nebojte sa, dá sa odstrániť naozaj veľmi jednoducho čistou vodou, pretože sa cez noc vpije. A taktiež ho veľmi rada používam, keď sa mi minie odličovacie mlieko. Na počudovanie odstráni make-up z očí veľmi rýchlo, kvôli svojmu masnému zloženiu.

Ak máte pocit, že vaše telové mlieko, šampón či krém na ruky nie je dostatočne vyživujúci, pridajte do neho pár kvapiek olivového oleja a uvidíte ten rozdiel. Jednoducho stačí trochu experimentovať a poznávať účinky nielen tohto zázračného oleja, ale aj iných prírodných produktov, ako napríklad med, rôzne druhy ovocia, mlieko, atď.

Foto: Internet

S diablom bez diabla

by Johnny Šimek

No a neber drogy! V tomto svete a s takýmto životom. Dávať lásku, ale nedostávať jej dostatočne veľa naspäť. Žiť ako z minimálnej mzdy... spred päťdesiatich rokov. Každá kvapka sa zrazu počíta a každá sekunda ja hodná života. Života, ktorý len zahadzujem, tváriac sa, že to je predsa len pre vyššie dobro. Z bazénu ostalo už len pár kvapiek. Malých, priam zo zlata a bez prestania vymýšľam spôsob, ako tých pár skutočností uchrániť a nedovoliť im sa premeniť na pár neskutočností.

Bojovať proti fyzike básňami? Pre fyzika absurdné, pre básnika nemožné. Pretože nejde o víťazstvo, sa oplatí zdvihnúť plagátik na demonštrácii srdca, vetriac výpoveď vo vzduchu presiaknutom klamstvami. Nepovedať pravdu = prvý krok do pekla. Nie toho pekneho s diablom a večným ohňom. Iba do pekla, samého pekla, kde sám človek nenájde seba, lebo

v samote sa cítiť sám nedá a každý kontakt sa trestá samotou, ktorou naplnený džbán nepretečie, lebo sa nerovná samotnej hodnote bytia sám.

Vojny nevznikajú pre kusy zeme stále rovnaké, ale pre umelé udržiavanie už niečoho umelo vytvoreného. Tak prečo môj pešiak nič nezmože proti rozhodnutiu o rozpustení vojsk, ktoré prišlo tak náhle z hora? Bojovať sa vydávam na misiu s krycím názvom Peklo. Nezmyselná vojna jedného pešiaka, povedal by niekto, pre koho sú zbrane nástrojom na ceste k sebe, nie ku mne. Otvorila sa mi zem, v celej svojej prenádhernej krotkosti. Mám možnosť výberu ako pri každej kvapnutej kvapke bez stopy stratenej v mori ilúzií. Ustáť na prahu čo najdlhšie.

Bitý plameňmi, hladný slzami, zasadený prachom a ošľahaný vankom. Taký je môj pešiak. Zbitý pes odhodlaný ostať nerozhodnutý. Držať si nezávislú stranu na povojnovom poli, kde sa dvíhajú čaše na oslavu mŕtvej duše. Strieľaj! Za svoju pravdu, nie za svoje šťastie. Zajatca z neho neurobiš, jeho srdce už má majiteľa a telo nepoužiješ. Prstom pohľad spúšť. Telo oklamem morfiom a dušu predám okolooidúcim tónom. Nech naveky tancuje medzi kvapkami času a iskrami neistoty.

Pretože si nespomenie kráľ na svoju armádu, na loďku priviazanú o strom či okamih prežitý s ním... So šťastím začiatočníka prelievaš sudy vina, s nenávisťou služobníka okrádaš národ. Vedome vrháš kopia, ako prvýkrát si sa rozhodol za dvoch.

Foto: KPS

MEDIUM

2				9		6	
4		9		5			
7			2		8		9
5					3		1
	4						9
	3		4				7
6			1		7		3
				2		6	8
	5		8				1

HARD

				9	4		3	
				5	1			7
	8	9					4	
							2	8
	6		2		1		5	
1		2						
	7						5	2
9				6	5			
	4		9	7				

Bilingválne gymnázium Milana Hodžu, Sučany

Vznik magazínu Karis iniciovali a zároveň jeho sponzormi sú občianske združenie Sučany Alumni - Spoločnosť absolventov gymnázia v Sučanoch a firma X-Trade Brokers. O výťažku z predaja a obsahu magazínu plne rozhoduje jeho redakcia.

